

20.4.53 יום ב' ח' אייר

בהשע וחצי נאסנו במלוגי כל חברי המטלה. העירו אותם באמצע הלילה.
סיכרתי על המאורע והצחקי שלא נסגיר אותה. תסכו בי רק רוקח וברנסטיון.
הרוב היה בקר הוצאתה אם השלסון הצכי ידרוש זאת.

- המצעד היה רב-רושט, אכ כי נתאחר קצת.

מיד עם גמר המצעד עליתי לירושלים, והתהנחתי בקבלת הטנים של הנכיא.
בן צבי לא הברי. קדיין, אך התהנף בקבלת הטנים. נטגסתי עם החיילים שהצטיינו
- סכל גרוד אחד. נצטלטנו, ונצטלטתי להוד עם חלא-אשכנזים בהוכם.
ירדתי לת"א להתהנף במסגן ברמח גן. הדוחק היה עצום, אך המשגן נערך
בסדר ובדיוק.

21.4.53, יום ג'

בבוקר עליתי לירושלים.

- אח"צ ישבתי עם דיגור על גיסות אחרון של "חוק ההיוגן, על יסוד הניסוח
שטלחתי לו טח"א ביום ו', אח"כ בירדתי הנוכח עם ספיר.
- בערב בא אצלי ראובן. אוונס (ציר ברוסי) הופיע אצל איתן ומטר לו כודית
(כרס פנו לעבה"י) עתם רוצים להעביר חסימה כוזריינת של תעלת סואץ לעב"ה, רחוק
במדבר. זו העסוק הרבה פליטים, מבקשים הסכמתנו. למה תסכמתנו?

לא נראה לי חברי. ביקשתי לחזמין איתן ומקלף לבוקר לפני בואו של

אורנס אלי.

- החיפצות עם מ.ס. ומ. דיין וראשי המסעדה על פעולות הנסול. בכפר
פוקין קשה למעול, כי בחסן יש גרוד טל לגיון. החלטנו על פעולה בירושלים -
להכריח מטעלת הירדן (וגם אום) לשים קץ להשתוללות.

22.4.53, יום ד'.

החיפצות עם איתן, מ.ס. וראובן על הגעה אורנס. איתן הוא בעד שתן
הסכמה, כי בין כך ובין כך יעשו זאת, וכוסט שזה לא יעשה נגדנו והערבים יראו
אז כשלוננו. לדעת מ.ס. הסיבה זו יכולה להיות טכנה.

אני נגד בהן הסכמה (אם כי איני יודע להא היא הכרחית לאנגלים).
אשאל את אורנס אם לא ילכו לשם הלי הסכמתנו? למה לנו להיות שותף לצעד זה,
כהאין אנו שותפים לכל המצב וכל מה שאנכליה עושה כשה"ת היא לא לטובתנו.
זהו כל הצעותינו להרדיות ולעזרת גומלין. מדיניות הסדירות הערביות - ונטע
זה הוא רק נגדנו. הם אחראים ללגיון - כספם ובמקדיהם מהזיקים אותו - ומגד
ירדן יש השתוללות בנכולות ואינם מונעים. הם נלחמים באחיזהנו בירושלים.
אין כל טעם טנהיה שותפים לצעד זה, בכל אופן נחנמד שיחנה במערב הירדן, כי
אין חלק זה מהורה בהוק חלק של ירדן. איתן וראובן הסכימו לעבודת זו.

- באחת עטרה בא אצלי אורנס, והשיחה נמשכה כשעה. נוכח גם איתן ורשט
הדברים בהמציתם. הוסכם שנמסור לעתונות כי הכיתה דנו על המתהונות.